

[Socialministeren.]

være Virkninger, der af Individet selv føles som en Lettelse eller Befrielse. Jeg tror ikke, man kan siges at mangle Erfaringer i saa Henseende.

Det ærede Medlem ønskede, forstod jeg, at jeg skulde gøre, hvad jeg kunde over for Nævnet for at bevirke, at dette var varsomt særlig i de Tilfælde, hvor den aandssvages eget Samtykke mangler. Med denne sidste Begrundelse tror jeg ikke, jeg vil gøre nogen Henstilling til Nævnet, for jeg lægger netop ikke, hvor det drejer sig om aandssvage, synderlig Vægt paa Samtykket. Det vil være ganske afhængigt af, hvorledes Sagen fremstilles for vedkommende, om man faar Samtykket eller ej, og man vil ofte faa Samtykke fra de Personer, som mindst har Begreb om, hvad det drejer sig om, saa det betyder ikke stort. Nej, det er ud fra andre Betragtninger, at Nævnet bør være varsomt og ikke bør gaa stærkere frem, end Erfaringerne i det hele taget og ens Viden paa dette Omraade tilsiger. Jeg gaar da ogsaa ud fra, at man, naar der — som der praktisk taget skal være — skal være Enighed mellem vedkommende Overlæge og Nævnet, hvor der ogsaa vil være en sagkyndig Læge til Stede, vil have Garanti for, at der ikke her gaas hurtigere frem, end man i al Almindelighed inden for de særlig sagkyndiges Kreds finder forsvarligt.

Endelig udtalte det ærede Medlem Ønsket om, at der blev optaget en Slags Statistik over de Erfaringer, man vinder paa dette Omraade, og at denne Statistik, eller hvad man skal kalde det, til sin Tid blev samlet i Form af en Indberetning. Det vil sikkert ske af sig selv. I de fleste Tilfælde vil Anstaltens Ledelse, som jo bevarer eller ofte vil bevare Tilsynet med den steriliserede, være interesseret i at følge vedkommende, saaledes at den til enhver Tid vil være i Stand til at gøre Rede for den paagældendes senere Livsførelse. I denne Forbindelse har det, om ikke her, saa fra andre Sider, været fremdraget, at der er en vis Fare ved Sterilisering af visse Typer af disse Kvinder, idet det kunde antages at befordre — med et enkelt Ord: Usædeligheden i det hele taget. Jeg vil derom sige, at der er een Henstilling, jeg vil gøre til Nævnet netop nu, hvor der ikke kræves Samtykke fra vedkommende aandssvage, og det er en Henstilling om, at vedkommende, hvor det ikke er nødvendigt, ikke faar at vide, at Sterilisering har fundet Sted. Saa vil den Aarsag til Udbredelse af mindre heldige

Forhold i hvert Fald i vid Udstrækning blive fjernet. Hertil vil jeg gerne føje, at det i det hele vil være rimeligt, om man, særlig hvor det drejer sig om denne Type af Kvinder, fører Tilsynet noget længere og noget mere intensivt, end man i Almindelighed fører et Tilsyn, og det vilde af sig selv føre til, at man fik disse Menneskers senere Livsførelse oplyst. Derimod ligefrem at etablere, om jeg saa maa sige, en Administration med dette Formaal, det kunde naturligvis friste mig — det ærede Medlem beskylder mig jo ellers for at ville centralisere alt mellem Himmel og Jord —, men det vil jeg dog ikke anse hverken for nødvendigt eller rimeligt. Men det vilde være meget interessant, hvis vi ikke i Øjeblikket befandt os i et Samfund, der skal spare paa alle Ledder og Kanter, og i det lange Løb besparende at have en virkelig Administration til Overvaagen af Slægtsforhold. Jeg forsikrer ærede Medlemmer, at hvis man for 100 Aar siden havde fulgt Slægterne og Slægtshistorien, særlig de Slægter, der fik offentlig Forsorg, vilde jeg i dette Øjeblik, selv om det partipolitisk er af største Betydning for visse ærede Medlemmer, ikke møde nær saa stærk Kritik af Socialreformen, for saa vilde den ikke koste det halve af, hvad den koster.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 14. December 1857, jfr. Lov Nr. 85 af 31. Marts 1926 indeholdende nogle Forskrifter om Gader, Veje og Vandløb i København.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1085).

Sagen sættes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Dahlggaard): Jeg tillader mig for det høje Landsting at forelægge Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 14. December 1857, jfr. Lov Nr. 85 af 31. Marts 1926 indeholdende nogle Forskrifter om Gader, Veje og Vandløb i København.

Dette Forslag er vedtaget enstemmigt